

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7512/2024
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Данијел Костић, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво Града Пирота, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 446/2023 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 446/2023 од 18.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 446/2023 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 182/2022 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је тужени обавезан да им на им фактичке експропријације непокретности и то дела к.п. бр. .. КО ..., у укупној површини од 800 м2 исплати износ од 96.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2022. године, као дана подношења тужбе па до исплате и дела к.п. бр. .. КО ..., у укупној површини од 289 м2 износ од 34.680,00 динара, са законском затезном каматом од 27.01.2022. године, као дана подношења тужбе па до исплате, тако да ова одлука буде правни основ за упис права својине туженог у јавне књиге на реалним деловима наведених парцела у складу са скицом (прилог бр. 2) из налаза и мишљења судског вештака од 04.12.2022. године које је саставни део пресуде. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.578,00 динара.

Виши суд у Пироту је, пресудом Гж 446/2023 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Пироту П 182/2022 од 07.02.2023. године, у ставу првом изреке у погледу законске затезне камате на досуђене износе

накнаде на име фактичке експропријације непокретности и то дела к.п. бр. .. КО ... и дела к.п. бр. .. КО ..., тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да им на име износа од 96.000,00 динара и 34.680,00 динара, исплати законску затезну камату почев од 07.02.2023. године, као дана пресуђења до исплате, а одбијен тужбени захтев за веће потраживање законске затезне камате на досуђене износе накнаде за период од 27.01.2022. године до 07.02.2023. године, као неоснован, док је иста пресуда потврђена у ставу првом изреке у погледу главне ствари и у ставу другом изреке, а жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцима за фактичку експропријацију њихових парцела преко којих је формиран пут просечне ширине 4-5 м, који користи неограничени број људи, у склопу планираног путног правца Мирковци – Јабучко равниште. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилаца усвојен донета је применом одредбе члана 58. став 1. и 2. Устава Републике Србије, члана 1. Првог Протокола уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 10. став 2. Закона о јавној својини и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Наводима ревизије тужени оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за фактичку експропријацију тужиоци су поднели 27.01.2022. године а вредност предмета спора је 130.680,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Преиначење првостепене пресуде у делу одлуке о камати није од утицаја на одлучивање у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је посебном одредбом закона (члан 479. став 6. Закона о парничном поступку) искључено право на изјављивање ревизије, па посебно правило искључује примену општег правила о дозвољености ревизије, посебно имајући у виду да је преиначена одлука о камати, као споредном потраживању које није од значаја при утврђивању вредности предмета спора, на основу одредбе члана 28. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**